A TÖRVÉNYSZÉK ELNÖKÉNEK VÉGZÉSE

2015. december 15.*

„Ideiglenes intézkedés iránti kérelem — Verseny — Kartellek — Kiskereskedelmi értékesítésre szolgáló élelmiszer-csomagolás — Bírságot kiszabó határozat — Bankgarancia — Végrehajtás felfüggesztése iránti kérelem — Fumus boni iuris — Sürgősség — Az érdekek mérlegelése”

A T-522/15. R. sz. ügyben,

a **CCPL – Consorzio Cooperative di Produzione e Lavoro SC** (székhelye: Reggio Emilia [Olaszország]),

a **Coopbox group SpA** (székhelye: Reggio Emilia),

a **Poliemme Srl** (székhelye: Reggio Emilia),

a **Coopbox Hispania, SL** (székhelye: Lorca [Spanyolország]),

a **Coopbox Eastern s.r.o**. (székhelye: Vágújhely [Szlovákia])

(képviselik őket: S. Bariatti és E. Cucchiara ügyvédek)

felpereseknek

az **Európai Bizottság** (képviselik kezdetben: F. Jimeno Fernandez, A. Biolan és P. Rossi, később: MM. Jimeno Fernandez, P. Rossi és L. Malferrari, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

az EUMSZ 101. cikk és az EGT-Megállapodás 53. cikke alkalmazására vonatkozó eljárásban (AT.39563 – Kiskereskedelmi értékesítésre szolgáló élelmiszer-csomagolás) hozott, 2015. június 24-i C(2015) 4336 végleges bizottsági határozat végrehajtásának azon részében való felfüggesztése iránti kérelme tárgyában, amelyben az a felpereseket a velük szemben kiszabott bírságok összege azonnali végrehajtásának elkerülése feltételéül bankgarancia alapítására vagy ezen összeg ideiglenes megfizetésére kötelezi,

A TÖRVÉNYSZÉK ELNÖKE

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: olasz.

Végzést[1]

A jogvita előzményei

1 A jelen ügy az élelmiszerek polisztirol és polipropilén tálcákban történő csomagolásának ágazatában fennálló kartellekre vonatkozik, mely termékeket a friss élelmiszerek, többek között hús, szárnyas és hal kiskereskedelmi csomagolására használják. A kartellek által lefedett földrajzi területek többek között Olaszország, Délnyugat-Európa, valamint Közép- és Kelet-Európa. A versenyellenes megállapodások által követett főbb célok a magas árak fenntartása, az alapanyagok növekvő árának összehangolt áthárítása, valamint az ügyfelek és piacok történeti felosztására vonatkozó status quo fenntartása. Az Európai Bizottság azt rója fel a felpereseknek, a CCPL – Consorzio Cooperative di Produzione e Lavoro SC-nek, a Coopbox group SpA-nak, a Poliemme Srl-nek, a Coopbox Hispania, SL-nek és a Coopbox Eastern s.r.o.-nak, hogy e kartellekben részt vettek.

2 Az EUMSZ 101. cikk és az EGT-Megállapodás 53. cikke alkalmazására vonatkozó eljárásban (AT.39563 – Kiskereskedelmi értékesítésre szolgáló élelmiszer-csomagolás, a továbbiakban: megtámadott határozat) hozott, 2015. július 1-jén közölt, 2015. június 24-i C(2015) 4336 végleges határozatában a Bizottság megállapította, hogy a felperesek a Coopbox-csoport tagjai, melyeknek az anyavállalata a CCPL-csoport frissélelmiszer-csomagolás divíziójához tartozó társaságokat irányítja, mely utóbbi egy tíz szövetkezetből álló konzorcium, mely különböző más vállalkozásokban rendelkezik részesedéssel, és több különböző ágazatban tevékenykedik, mint a Coopboxon keresztül a friss élelmiszerek csomagolása, az építőanyagok, a vállalkozásoknak nyújtott szolgáltatások, az energia és az ingatlan ágazata. A Bizottság szerint a CCPL a CCPL-csoport legfelső szintű anyavállalata. A Bizottság a felperesekkel szemben összesen 33 694 000 EUR bírságot szabott ki, azaz 22 137 000 EUR-t az Olaszországban, 10 955 000 EUR-t a Délnyugat-Európában, és 602 000 EUR-t a Közép- és Kelet-Európában elkövetett jogsértésekért.

3 E bíróságok összegét úgy állapították meg, hogy engedékenységi intézkedés keretében az Olaszországban elkövetett jogsértésért kiszabandó bírságot 20%-kal, a Délnyugat-Európában és Közép- és Kelet-Európában elkövetett jogsértésért kiszabandó bírságot 30%-kal csökkentették, azaz összesen közel 14 millió euróval a kartellügyek esetében a bírságok alóli mentességről és a bírságok csökkentéséről szóló bizottsági közlemény alkalmazásában (HL 2006. C 298., 17. o.). Ezenfelül a Bizottság az 1/2003/EK rendelet 23. cikke (2) bekezdésének a) pontja alapján kiszabott bírságok megállapításáról szóló iránymutatás (a továbbiakban: a 2006. évi iránymutatás) 35. pontja értelmében részben elfogadta a felperesek fizetési képesség hiányára alapított kérelmét, és [*bizalmas*][2] *-kal* csökkentette a velük szemben kiszabandó bírság végső összegét, ami megközelítőleg [*bizalmas*] eurónak felel meg.

4 A megtámadott határozat 2. cikkének utolsó bekezdése úgy rendelkezik, hogy a bírságot a határozat közlésének napjától számított három hónapon belül meg kell fizetni, továbbá, hogy e határidő lejártát követően automatikusan az Európai Központi Bank által a fő refinanszírozási műveletekre alkalmazott, 3,5 százalékponttal növelt kamatláb alapján számított kamatfizetési kötelezettség keletkezik azon hónap első napján, amikor a jelen határozatot elfogadták. A szankcionált vállalkozás által indított kereset alapján e vállalkozás az esedékes bírságot fedezheti bankgarancia alapításával vagy a bírság ideiglenes megfizetésével.

5 E tekintetben a megtámadott határozatot közlő levél kifejti, hogy a fizetési határidő lejártával a Bizottság behajtja a követelést, amely után automatikusan kamatot számítanak fel a lejáratot követő naptól a tényleges kifizetés napjával bezárólag. A kamatot 3,5 százalékponttal növelt 0,05%-os alapkamatlábbal számítják, ami 3,55%-nak felel meg. Kereset esetén a felperesek a lejárat előtt ki kell,

1 — A jelen végzésnek csak azok a pontjai kerülnek ismertetésre, amelyek közzétételét a Törvényszék hasznosnak tartja.

2 — Kitakart bizalmas adatok.

hogy egyenlítsék a bírságot, akár a Bizottság számvitelért felelős tisztviselője által elfogadható pénzügyi garancia alapításával, akár a bírság ideiglenes megfizetésével. Pénzügyi garancia alapítása esetén a bírság után 1,55% kamatot kell fizetni. A fizetésben vagy a garanciaalapításban bekövetkezett bármely késedelem esetén a fent említett alapkamatlábat 3,5 százalékponttal meghaladó késedelmi kamatot kell fizetni.

Az eljárás és a felek kérelmei

6 A Törvényszék Hivatalához 2015. szeptember 10-én benyújtott keresetlevelükkel a felperesek a megtámadott határozatban velük szemben kiszabott bírság megsemmisítése, vagy másodlagosan a bírság összegének csökkentése iránti keresetet terjesztettek elő. Keresetük alátámasztásaként az arányosság és a megfelelőség elvének a kiszabott bírság alapösszegének meghatározásakor történt megsértésére hivatkoznak.

7 A Törvényszék Hivatalához 2015. szeptember 29-én benyújtott külön beadványukban a felperesek benyújtották a jelen ideiglenes intézkedés iránti kérelmet, amelyben azt kérik, hogy a Törvényszék elnöke:

– rendelje el a megtámadott határozat felfüggesztését, amennyiben az bankgarancia alapítását vagy a bírságösszeg ideiglenes megfizetését írja elő annak feltételeként, hogy az összeg azonnali behajtását elkerüljék;

– a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére;

8 A Törvényszék Hivatalánál 2015. október 15-én benyújtott észrevételeiben a Bizottság azt kéri, hogy a Törvényszék elnöke:

– utasítsa el az ideiglenes intézkedés iránti kérelmet;

– a felpereseket kötelezze a költségek viselésére.

9 A felperesek a Bizottság észrevételeire a 2015. október 28-i beadványukban válaszoltak. A Bizottság ezzel kapcsolatban a 2015. november 6-i beadványban foglalt állást, amelyet a 2015. november 18-i, 23-i, 30-i és december 3-i levélváltás követett.

A jogkérdésről

Általános megfontolások [omissis]

14 A jelen ügy körülményei között először azt kell megvizsgálni, hogy a fumus boni iurisszal kapcsolatos feltétel teljesül-e. E vizsgálat pontos terjedelmét illetően úgy tűnik – tekintettel a megtámadott határozat 2. cikkére és az e határozatot közlő levélre (lásd a fenti 4. és 5. pontot) –, hogy az ideiglenes intézkedés iránti kérelem értelemszerűen csak arra irányulhat, hogy a felperesek mentesüljenek a velük szemben kiszabott bírságok nem azonnali behajtásának feltételeként meghatározott bankgarancia nyújtásának kötelezettsége alól, amely a kiszabott bírságok ideiglenes megfizetésénél kevésbé költséges megoldás (lásd ebben az értelemben: 2009. november 29-i Novácke chemické závody kontra Bizottság végzés, T-352/09 R, EU:T:2009:422, 19. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

A fumus boni iurisról *[omissis]*

16 Jelen esetben az alapügyben másodlagosan előterjesztett, a velük szemben kiszabott bírság csökkentésére irányuló kérelem alátámasztására a felperesek különösen azt róják fel a Bizottságnak, hogy nem vette kellő mértékben figyelembe a felperesek által alkotott CCPL-csoport fizetési képességének hiányát. A Bizottság elismerte, hogy a csoport drasztikus pénzügyi válságon ment keresztül, mindazonáltal elutasította, hogy jelentősebben csökkentse a felperesekre kiszabott bírságot, amely csökkentés lehetővé tenné gazdasági fennmaradásukat.

17 A felperesek emlékeztetnek arra, hogy a CCPL-csoport jelenleg súlyos pénzügyi válságban van, ami miatt szerkezetátalakítási tervet kellett kidolgoznia, amelynek tartalmát a közigazgatási eljárás során ismertették a Bizottsággal. A terv lényegi elemei a részesedési portfóliók észszerűsítésében, többek között az élelmiszer-csomagolási ágazaton kívüli ágazatokban fennálló részesedések átruházásában álltak. E tervnek megfelelően a CCPL 2014. augusztus 8-án moratóriummegállapodást kötött a hitelező bankokkal, amely megállapodás korlátozott ideig, 2015. június 30-ig állt fenn, és amelynek tárgya a tőke visszafizetésére vonatkozó halasztás és az odaítélt hitelek vissza nem vonására irányuló kötelezettségvállalás volt. E moratóriummegállapodás célja az volt, hogy lehetővé tegye a vállalkozások számára a szerkezetátalakítási terv végrehajtásával és véglegesítésével kapcsolatos tevékenységeik folytatását. A felperesek szerint az előirányzott átruházásokból származó bevételek nem lesznek elegendőek a CCPL [*bizalmas*] banki tartozása egészének visszafizetéséhez, e tartozásokat tehát újra kell tárgyalni a hitelező bankokkal, újra kell finanszírozni, és a szerkezetátalakítási terv tartamán túl kell visszafizetni. Mivel a szerkezetátalakítási tervet a hitelező bankok még nem hagyták jóvá, a felperesek úgy vélik, hogy a CCPL-csoportnak az említett terven kívül nincsenek anyagi eszközei ahhoz, hogy a megtámadott határozatban kiszabott bírságot megfizesse. A felperesek kiemelik, hogy a Bizottság maga is elismerte a megtámadott határozat IV. mellékletében és a 2006. évi iránymutatás 35. pontjának alkalmazásában (lásd a fenti 3. pontot) a kényszerfelszámolásuk közvetlen veszélyét. Következésképpen teljesen érthetetlen, hogy a Bizottság hogyan vélhette úgy, hogy képesek lesznek 2015. október 1-je előtt összesen több mint 33 millió EUR összegű bírság megfizetésére, tekintve, hogy a Bizottság által a megtámadott határozat IV. mellékletében említett egyetlen finanszírozási forrás sem áll e célra rendelkezésükre.

18 A felperesek kiemelik, hogy a Bizottság maga is elismerte a megtámadott határozat IV. mellékletében és a 2006. évi iránymutatás 35. pontjának alkalmazásában (lásd a fenti 3. pontot) a kényszerfelszámolásuk közvetlen veszélyét. Következésképpen teljesen érthetetlen, hogy a Bizottság hogyan vélhette úgy, hogy képesek lesznek 2015. október 1-je előtt összesen több mint 33 millió EUR összegű bírság megfizetésére, tekintve, hogy a Bizottság által a megtámadott határozat IV. mellékletében említett egyetlen finanszírozási forrás sem áll e célra rendelkezésükre.

19 Ugyanis, amennyiben a Bizottság azt rója fel a Coopboxnak, hogy a szerkezetátalakítási terv [*bizalmas*] euró bevételt irányoz elő, de a kiszabott bírságok megfizetésére csak [*bizalmas*] eurót szán, míg a Coopbox erre a célra [*bizalmas*] eurót irányzott elő a 2013. évi költségvetésében, a felperesek hangsúlyozzák, hogy a [*bizalmas*] tartalék felvétele a költségvetésbe önmagában semmiképpen sem jelenti azt, hogy a felperesek a megtámadott határozat elfogadásakor rendelkeztek az esetleges szankció megfizetéséhez szükséges pénzeszközökkel. Megismétlik, hogy az egyetlen forrás, amellyel a CCPL-csoport rendelkezhetett, az a szerkezetátalakítási terv megvalósításából eredő forrás. Márpedig a tervet a hitelező bankok még nem hagyták jóvá. Az előirányzott átruházásokból származó bevételek mindenesetre nem lennének elegendőek a [*bizalmas*] banki tartozás megfizetésére.

20 Másfelől, nem a felperesek voltak, akik úgy „döntöttek”, hogy mindössze [*bizalmas*] eurót szánnak a bírságok megfizetésére; itt a hitelező bankok által a szerkezetátalakítási tervben meghatározott életképességi küszöbről volt szó. E bankok ugyanis a tervet csak azzal a feltétellel hajlandóak elfogadni, hogy a szankció nem haladja meg a [*bizalmas*] euró felső határt. Ami a felpereseket illeti, nekik a csőd elkerülése érdekében nem volt más választásuk, mint hogy elfogadják a tervet a hitelező bankok által de facto előírt feltételek mellett.

21 Amennyiben a Bizottság úgy véli, hogy a CCPL-csoport további forrásokat tudna előteremteni az említett terven felül, különösen a kisebbségi pénzügyi részesedések eladásából, mint amilyenek a Refincoop SpA, az Erzelli Energia Srl, a Smec Srl, a Sagif SpA és az Athenia Net Srl társaságokban fennálló részesedések, vagy a tagok, például a CMB SC vagy a CCFS SC szövetkezet által esetlegesen befizetett pénzügyi támogatások, a felperesek azt állítják egyrészről, hogy ha a csoportjuk a részesedések eladásából származó bevételt a bírság megfizetésére és nem a tartozásai rendezésére használná fel, az a kényszerfelszámolásukhoz vezetne. Következésképpen feltételezve, hogy e részesedések értékesítéséből bevételeket eredményez, azt mindenekelőtt a tartozások kiegyenlítésére kell felhasználni. Másfelől [*bizalmas*].

[omissis]

26 Azon lehetőséget illetően, miszerint további forrásokat teremtenek elő a CCPL tagjainak esetleges pénzügyi támogatása révén, a felperesek emlékeztetnek arra, hogy a CCPL négy tagszövetkezete, a Coopsette SC, az Unieco SC, az Open Co SC és a CEAP SC, kritikus pénzügyi helyzetben van. Ami a többieket illeti, különösen a CMB és a CCFS szövetkezetet, a felperesek rámutatnak arra egyrészről, hogy a CMB kevesebb mint 20%-os részesedéssel rendelkezik a CCPL-ben, és hogy e részesedés pusztán intézményi jellegű. A CCPL ugyanis első szintű szövetkezetek konzorciuma, amelynek elsődleges célkitűzése a tagok szövetkezeti céljainak elősegítése. Nehéz tehát meghatározni a CMB olyan konkrét gazdasági vagy ipari érdekeltségét, amely indokolná a CCPL-lel szembeni pénzügyi kötelezettségvállalását. Másfelől a CCFS pénzügyi tevékenységére irányadó belső szabályok felső határt állapítanak meg az egyes tagokkal szembeni kitettséget érintően – az utolsó jóváhagyott mérlegben szereplő nettó könyv szerinti vagyon egyhatodában –, annak elkerülése érdekében, hogy a kockázat nagymértékben egyetlen társaságban összpontosuljon. Márpedig, tekintettel a CCPL nettó vagyonának a 2013. és 2014. évi veszteségek miatti drasztikus csökkenésére, nem volt kérdés, hogy a CCFS helyt ad-e a hitelkérelmének.

[omissis]

32 E tekintetben helyénvaló rámutatni arra mindenekelőtt, hogy az általános és elvi érvelés szerint, amelyre a Bizottság hivatkozik, miszerint a bírság összegének meghatározása során nem köteles figyelembe venni az érintett vállalkozás veszteséges pénzügyi helyzetét, mivel az ilyen kötelezettség elismerése indokolatlan versenyelőnyhöz juttatná a piaci feltételekhez legkevésbé alkalmazkodó vállalkozásokat, ebben az összefüggésben nem releváns. Vitathatatlan ugyanis, hogy a Bizottság ténylegesen figyelembe vette a felperesek veszteséges pénzügyi helyzetét a megtámadott határozat IV. mellékletében a 2006. évi iránymutatás 35. pontjának alkalmazásában.

33 Így a Bizottság az említett mellékletben úgy vélte, hogy [*bizalmas*]. A Bizottság szerint [*bizalmas*], ez a helyzet pedig elsődlegesen annak köszönhető, hogy [*bizalmas*], ami jelentősen hozzájárult a Coopbox eladósodásához, [*bizalmas*]. Még mindig a Bizottság szerint: a Coopbox helyzetében semmi nem utal arra, hogy [*bizalmas*]. A Bizottság úgy látja tehát, hogy [*bizalmas*].

34 A jelen esetben tehát nem elvi kérdésekről kell dönteni, mint amelyeket a Bizottság is tárgyalt, hanem azt kell vizsgálni, hogy a Bizottság azzal, hogy csak [*bizalmas*] bírságcsökkentést ítélt meg a Coopbox fizetési képességének hiányára tekintettel, kellően figyelembe vette-e a CCPL-csoportot a megtámadott határozat elfogadásakor érintő pénzügyi válságot. Ebben az összefüggésben több elem is arra utal, hogy a Bizottság ténylegesen alábecsülte a megtámadott határozatban – a CCPL-csoport tagjaiként, annak összefüggésében vizsgálandó – felperesek veszteséges pénzügyi helyzetének súlyosságát.

35 Így először is a Coopboxnak mindössze [*bizalmas*] bírságcsökkentés megítélésével a Bizottság nyilvánvalóan nem a valós értékén kezelte a CCPL-csoport pénzügyi erejét. E tekintetben meg kell jegyezni, hogy ezen ideiglenes intézkedés iránti eljárásban a felek egyetértenek abban, amit az ügyiratok is alátámasztanak, hogy a CCPL-csoport olyan pénzügyi válságban van, amely szerkezetátalakítási terv kidolgozását tette szükségessé, amely terv 2014-es eredeti verziójához a

csoportnak hitelező bankokkal fennálló moratóriummegállapodás kötődött, és amelyet 2015 áprilisában aktualizáltak. A terv lényegi elemei a CCPL-csoport adósságainak átütemezése és a meghatározott társaságokban fennálló részesedések átruházása, amely átruházásokból befolyó bevételeket a csoport tevékenységeinek fellendítésére szánják, lehetővé téve egyúttal a banki tartozások visszafizetését is.

36 A felperesek azt állítják, és ezt a Bizottság sem cáfolja érdemben, hogy szükség van a szerkezetátalakítási terv tényleges végrehajtására, ami döntőnek tűnik a csoport pénzügyi fennmaradása szempontjából, mivel a csoport ingatag helyzetét rontotta az is, hogy az említett tervet a hitelező bankok még nem hagyták jóvá véglegesen, méghozzá pontosan a felperesekre kiszabott bírságok e bankok szerint jelentős összege miatt. Ebben az összefüggésben, jóllehet a Bizottság bizonyos mértékű szkepticizmusnak adott hangot e tekintetben, *prima facie* nem tűnik meglepőnek, ha e bankok a CCPL-csoporttal elsődlegesen a saját banki hiteleiket igyekeznének visszafizettetni, amely hitelek a megtámadott határozat elfogadása előtt keletkeztek, azáltal, hogy az e határozatot megelőzően kidolgozott tervben csak a jövőbeni szankció alárendelt kifizetéséről rendelkeznek. Azon tényt illetően, miszerint e címen csak [*bizalmas*] eurót irányoznak elő, ez a csoport szerkezetátalakításából, nevezetesen az eszközök értékesítéséből várt bevételek összegének bizonytalan jellegét tükrözi, amely összegekkel kapcsolatban a bankok, nem minden ok nélkül, attól tartanak, hogy nem lesznek elegendőek még az ő hiteleik – elsőbbségi – törlesztésére sem.

[omissis]

39 Harmadszor, azt állítva, hogy a felperesek képesek lesznek a kiszabott bírságot megfizetni a CCPL egyes részvényes szövetkezeteinek, nevezetesen a CMB-nek és a CCFS-nek a forrásaiból, a Bizottság, úgy tűnik, nem ismeri a CCPL szövetkezeti struktúráját. Ugyanis ellentétben egy olyan gazdasági csoporttal, amelyet vertikálisan integrált szervezet keretében anyavállalat irányít, amely meghatározza a csoport valamennyi tagjának gazdasági stratégiáját és közös érdekeit, és ennek következtében kölcsönös pénzügyi felelősséggel rendelkezik, a szövetkezetet alkotó társaságok főszabály szerint nagyobb pénzügyi és gazdasági függetlenséget élveznek. Az együttműködés elvén alapuló szövetkezetnek csak az a célja, hogy tagjai érdekeit szolgálja, különösen azáltal, hogy számukra szolgáltatásokat nyújt, megszervezi a termékeik központosított értékesítését, együttesen vásárolja meg a nyersanyagokat, illetve munkalehetőségeket kínál. Ebből következik, hogy a tagoknak csak rendkívül csekély objektív érdeke fűződik a szövetkezeten belüli másik tag pénzügyi támogatásához. Ami a tag „saját”szövetkezete pénzügyi fennmaradásának biztosításával kapcsolatos érdekeit illeti a kényszerfelszámolás veszélye esetén, azok szintén korlátozottak, minthogy a tagságból származó előnyöktől, egy másik – adott esetben a korábbi eltűnése esetén újonnan létrehozott – szövetkezetbe való belépés lehetőségétől és az ezen új belépéssel együtt járó költségektől függnek.

40 Főszabály szerint igaz ez a CCPL-csoport struktúrájára is, amelyre tekintettel a felperesek lényegében azt állítják, a Bizottság pedig nem cáfolja, hogy első szintű szövetkezetek konzorciumáról van szó, amelynek elsődleges rendeltetése, hogy tagjai szövetkezeti érdekeit előmozdítsa, köztük a CMB-ét, amely részesedései tisztán intézményi jellegűek. Ebből az a következtetés adódik, hogy a CMB-nek – amely olyan választás előtt áll, hogy a nyilvánvalóan jelentős forrásait (lásd a fenti 28. pontot) az erőteljesen eladósodott és éppen a kiszabott bírságok miatt a kényszerfelszámolás kockázatának kitett szövetkezeti struktúrára fordítsa, vagy adott esetben új szövetkezeti struktúrába fektessen be – nemigen áll objektív érdekében, hogy kötelezettséget vállaljon a legfelső szintű anyavállalat vagy a testvérszövetkezetek széles körű támogatására. Ez az érdek ugyanilyen okokból minimálisnak tűnik a CCFS finanszírozási szövetkezet esetében, amelynek tevékenységére ráadásul szigorú banki szabályok irányadóak, és amely már most is a CCPL-csoport legjelentősebb hitelező bankja, mivel rögzítették, hogy belső rendszerének értelmében a követelését megfelelő garanciáknak kell biztosítania. Márpedig nehéz pénzügyi helyzetének okán a csoport nem igazán tűnik alkalmasnak arra, hogy a CCFS számára további garanciákat adjon, ami *prima facie* kizárja a megtámadott határozatban kiszabott bírságok CCFS általi finanszírozásának minden észszerű lehetőségét.

41 Így, a felperesek által előterjesztett érvek, amelyek azt kívánják alátámasztani, hogy a Bizottság alábecsülte a CCPL-csoport veszteséges pénzügyi helyzetét, első látásra nem tűnnek megalapozatlannak. Mindenesetre az ideiglenes intézkedésről határozó bíró csak azt állapíthatja meg, hogy a hivatkozott elemek értékelése az alapeljárásban az ügy érdemében határozó bíróság részéről alapos vizsgálatot tesz szükségessé. Következésképpen *fumus boni iuris* áll fenn a felperesekkel szemben kiszabott bírságoknak a Bizottság által a megtámadott határozatban megállapítottnál jelentősebb mértékben való csökkentését illetően.

42 Hozzá kell fűzni, hogy az EUMSZ 261. cikk, valamint az [EUMSZ] 101. és [EUMSZ] 102. cikkben meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról szóló, 2002. december 16-i 1/2003/EK tanácsi rendelet (HL 2003. L 1., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 2. kötet, 205. o.) 31. cikke szerint a Törvényszék korlátlan felülvizsgálati jogkörrel rendelkezik az azon határozatokkal szemben benyújtott keresetek elbírálása során, amelyekben a Bizottság bírságot vagy kényszerítő bírságot szabott ki. A jelen esetben kellően valószínű, hogy a Törvényszék az alapügyben e jogkörével élni fog, és még jobban csökkenti a felperesekkel szemben kiszabott bírságokat (lásd ebben az értelemben: 2011. április 13-i Westfälische Drahtindustrie és társai kontra Bizottság végzés, T-393/10 R, EBHT, EU:T:2011:178, 60. pont). A korlátlan felülvizsgálati jogkörrel rendelkező bíróság ugyanis a megváltoztatásra irányuló jogkörének gyakorlása során figyelembe veheti a döntésének időpontjában fennálló jogi és ténybeli helyzetet (lásd ebben az értelemben: 1974. március 6-i Istituto Chemioterapico Italiano és Commercial Solvents kontra Bizottság ítélet, 6/73 és 7/73, EBHT, EU:C:1974:18, 51. és 52. pont; 1995. július 14-i CB kontra Bizottság ítélet, T-275/94, EBHT, EU:T:1995:141, 61. pont; 2011. október 5-i Romana Tabacchi kontra Bizottság, T-11/06, EBHT, EU:T:2011:560, 282–285. pont). Márpedig a 2015. október 28-i beadványuk 3. és 42. pontjában a felperesek hangsúlyozták, a Bizottság pedig érdemben nem cáfolta, hogy a CCPL-csoport és különösen a Coopsette és az Open szövetkezet gazdasági és pénzügyi helyzete még tovább romlott a 2015. év harmadik harmadában a megtámadott határozatban figyelembe vett helyzethez képest.

43 A *fumus boni iuris* fennállása vizsgálatának befejeztével az ideiglenes intézkedésről határozó bíró úgy véli, hogy *prima facie* kellően valószínűsíthető, hogy az ügy érdemében határozó bíróság jelentősen csökkentené a megtámadott határozatban a Bizottság által a felperesekkel szemben kiszabott bírság összegét.

A sürgősségről [omissis]

48 Amint a megtámadott határozat 2. cikkéből és a határozatot közlő levélből (lásd a fenti 4. és 5. pontot) következik, a Bizottság engedélyezte a felperesek számára, hogy bankgaranciát vegyenek igénybe, amelynek révén ideiglenesen teljesíthetik a kiszabott bírságok megfizetésével kapcsolatos kötelezettségüket anélkül, hogy a követelt összegeket az esedékessé válásuk időpontjában meg kellene fizetniük.

49 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy mivel a bankgarancia nyújtása követelményének lehetősége megfelel a Bizottság általános és észszerű eljárásmódjának, a bankgarancia-nyújtási kötelezettség – mint a kiszabott bírságok azonnali megfizetése mellőzésének feltétele – alól a felperesek csakis különleges körülmények fennállása esetén mentesülhetnek (lásd ebben az értelemben: 2001. március 23-i végzés, FEG kontra Bizottság, C-7/01 P(R), EBHT, EU:C:2001:183, 44. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; Fapricela kontra Bizottság, fenti 46. pont, EU:T:2011:395, 22. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

50 Az ilyen különleges körülmények fennállásának megállapításához a felpereseknek főszabály szerint bizonyítaniuk kell vagy azt, hogy számukra objektíve lehetetlen bankgarancia nyújtása, vagy pedig azt, hogy a bankgarancia nyújtása a fennmaradásukat veszélyeztetné (lásd ebben az értelemben:

Westfälische Drahtindustrie és társai kontra Bizottság végzés, fenti 42. pont, EU:T:2011:178, 23. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; Fapricela kontra Bizottság végzés, fenti 46. pont, EU:T:2011:395, 23. pont).

51 E két különleges körülmény vagylagos, nem pedig együttes. Következésképpen, ha a felperesek jogilag megkövetelt módon bizonyítani tudják, hogy számukra objektíve lehetetlen bankgarancia nyújtása a kiszabott bírságok tekintetében, az előző pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatnak megfelelően el kell ismerni a végrehajtás kért felfüggesztésének sürgősségét.

[omissis]

56 A jelen esetben az ügyiratokból következik, hogy a CCPL-csoport 2015 júliusában tizenhárom pénzintézetet keresett meg – Unicredit, Intesa SanPaolo, Monte dei Paschi di Siena, Banca Nazionale del Lavoro, Unipol Banca, Banca Popolare di Milano, Banco Popolare, BPER, Cariparma, Carige, CCFS, Coopfond és Carisbo –, hogy bankgaranciát szerezzen a felperesekkel szemben megtámadott határozatban kiszabott bírságok fedezésére. E garanciakérelmek mindegyikét elutasították.

[omissis]

61 E dokumentumokat olvasva meg kell állapítani, hogy a megkeresett pénzintézetek többsége a CCPL bizonytalan gazdasági és pénzügyi helyzetére vonatkozó részletes érvekkel indokolta az elutasítást, amely helyzet nem tette számukra lehetővé a kért bankgarancia megadását. Ennek során különösen a CCPL-csoport releváns vagyoni és pénzügyi számviteli dokumentumait, a csoport szerkezetátalakítására kidolgozott tervet és a kiszabott bírságok nagyságát vették alapul.

62 Ami a bankgarancia iránti megfelelő kérelmek hátterét illeti, az ügyiratokból az következik, hogy 2015 júliusának elején a CCPL-csoportot képviselő stratégiai tanácsadó testület vette fel a kapcsolatot elektronikus levelek útján a megkeresett pénzintézetekkel, többek között a CCPL-csoport hitelező bankjaival, valamint több ügyvéddel. Ennek alkalmával az említett testület a csoportot érintő „alternatív forgatókönyvekre vonatkozó hipotéziseket” tartalmazó dokumentumot nyújtott be ezen intézmények számára, amely forgatókönyvek a következő két utat azonosították: vagy a megtámadott határozattal – beleértve a bankgarancia nyújtását – szembeni keresetindítás, és a csőd elkerülését célzó adósságátütemezési megállapodás előterjesztése, vagy a felszámolási jellegű csődeljárás megindítása. E dokumentum többek között kifejtette az adósságátütemezés és bankgarancia-nyújtás előnyeit az eszközök felszámolásának értékében és a hitelek visszafizetésében kifejezve, a csődegyezséggel kapcsolatos hipotézishez viszonyítva. Ebben az összefüggésben terjesztették elő a bankgarancia bankok közötti részekre osztásának részleteit, amelyek értelmében nyolc bank, köztük a megbízott hitelező bankok részleges garanciát nyújtanának, amelyek egyedi összege a csoport felé fennálló megfelelő banki követeléshez igazodna.

63 Tekintettel a fentiekre, az ideiglenes intézkedésről határozó bíró nem lát észszerű indokot arra, hogy kétségbe vonja, hogy az imént említett dokumentum, amelyet a Bizottság egyszerű, a hitelező bankokkal folytatott megbeszéléseket előkészítő dokumentumnak minősít, valójában az egyik olyan tényező volt, amelynek alapján a megkeresett pénzintézetek elutasították a kért bankgaranciát. Ez az elutasítás kiterjedt tehát a részletekre osztott garanciával kapcsolatos hipotézisekre is.

64 Következésképpen a felperesek mint a CCPL-csoport tagjai időben komoly erőfeszítéseket tettek annak érdekében, hogy a velük szemben kiszabott bírságok fedezésére bankgaranciát szerezzenek. Ezen erőfeszítések sikertelensége abból adódott, hogy a megkeresett pénzintézetek – miután alaposan megvizsgálták a CCPL-csoport gazdasági és pénzügyi helyzetét, ahogyan ez az elutasító leveleik többségéből kitűnik, amelyek igazolják, hogy ezek az intézmények a csoport helyzetéről is teljes mértékben tájékoztatva voltak – elutasították a garancia iránti kérelmeket. Ilyen körülmények között nincs jelentősége, hogy egyedül az Unipol Banca társaság indokolta meg az elutasítást, tömören, „a kérelem alapos értékelésére” hivatkozva.

[omissis]

66 Mivel a bankgaranciát a fent kifejtett indokolással összesen tizenkét bank utasította el, a felperesek a jogilag megkövetelt módon bizonyították, hogy számukra objektíve lehetetlen e garancia nyújtása, annál is inkább, mivel az ítélkezési gyakorlat hasonló helyzetben már két vagy három elutasítást is elegendőnek talált (2006. július 13-i végzés, Romana Tabacchi kontra Bizottság, T-11/06 R, EBHT, EU:T:2006:217, 102. és 103. pont; 1. garantovaná kontra Bizottság, fenti 44. pont, EU:T:2011:63, 56. pont).

67 A Bizottság által előadott ellenérvek egyike sem helytálló.

68 Először is, a Bizottság azt rója fel a felpereseknek, hogy nem használták ki kellő mértékben a CCPL forrásait és az esetleges bankgaranciák fedezésére alkalmas pénzügyi támogatás megszerzése érdekében nem fordultak a CCPL részvényes szövetkezeteihez, nevezetesen a CMB-hez vagy a CCFS-hez, amelyek mindegyike a CCPL tőkéjének 19,42%-ával és elegendő erőforrásokkal rendelkezett (lásd a fenti 28. pontot).

69 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy azon csoport erejének figyelembevétele, amelyhez az ideiglenes intézkedés elrendelését kérő fél tartozik, azon az elgondoláson alapul, hogy e fél objektív érdekei nem önálló jellegűek a felet ellenőrző vagy ugyanahhoz a csoporthoz tartozó személyek érdekeihez viszonyítva, azzal, hogy ez a megközelítés – a csoport részvényesi szerkezetét figyelembe véve – a szóban forgó társaság tőkéjének 50, 40, sőt 30%-ával rendelkező kisebbségi részvényesekre is vonatkozik (lásd ebben az értelemben: Westfälische Drahtindustrie és társai kontra Bizottság végzés, fenti 42. pont, EU:T:2011:178, 38. pont; 2011. június 21-i MB System kontra Bizottság végzés, T-209/11 R, EU:T:2011:297, 35. pont; 2013. szeptember 26-i, Tilly-Sabco kontra Bizottság végzés, T-397/13 R, EU:T:2013:502, 41. pont).

70 Mindazonáltal, amint az a fenti 39. és 40. pontban kifejtésre került, a CCPL-csoporton belüli érdekek, nevezetesen egyrészről a CMB és a CCFS szövetkezet, másrészről a felperesek, azaz a legfelső szintű anyavállalat és a testvérszövetkezetek között, nincsenek kellőképp szorosan összehangolva. Következésképpen a csoport fenti 69. pontban kifejtett koncepciója nem alkalmazható szövetkezeti környezetben, ily módon a CMB és a CCFS pénzügyi forrásai ebben az összefüggésben nem vehetők figyelembe. Ilyen körülmények között nem szükséges meghatározni, hogy a mindössze a tőke 19,42%-át képviselő kisebbségi részesedés kellően jelentősnek tekinthető-e a csoport fogalmának alkalmazásához.

[omissis]

75 Mindezekre tekintettel a felperesek jogilag megkövetelt módon bizonyították az általuk kért ideiglenes intézkedés elrendelésének sürgősségét.

Az érdekek mérlegeléséről [omissis]

77 A jelen ügyben a felperesek bizonyították mind az ideiglenes intézkedés iránti kérelmük sürgősségét, mivel számukra objektíve lehetetlen volt, hogy bírságaik fedezésére bankgaranciát szerezzenek, mind pedig a *fumus boni iurist* a bírságok csökkentése iránti másodlagos kérelmüket illetően. El kell tehát ismerni, hogy főszabály szerint védelemre érdemes érdekük fűződik azon kötelezettségük felfüggesztéséhez, hogy e bírságok fedezésére bankgaranciát nyújtsanak (lásd ebben az értelemben: Westfälische Drahtindustrie és társai kontra Bizottság végzés, fenti 42. pont, EU:T:2011:178, 63. pont). Amennyiben ugyanis az ideiglenes intézkedés iránti kérelmük elutasításra kerülne, a Bizottság jogosult lenne a bírságok azonnali behajtására, ami minden valószínűség szerint a felperesek felszámolását eredményezné, amelynek tekintetében maga a Bizottság is rámutatott arra a megtámadott határozat IV. mellékletében, hogy azt el kellene kerülni. Ezenfelül tény, hogy a CCPL-csoport jelenleg 822

munkavállalót foglalkoztat, közülük 647-et a friss élelmiszerek csomagolásának ágazatában. A kényszerfelszámolás esetén így növekedne a munkanélküliség, amit a Bizottság kifejezetten elismert a megtámadott határozat IV. mellékletében.

78 Amennyiben a Bizottság az Európai Unió versenyszabályai tényleges érvényesülésének fenntartásához és az általa kiszabott bírságok visszatartó erejéhez fűződő közérdekre hivatkozik, meg kell állapítani, hogy ezzel az érdekkel nem ellentétes a Bizottság által kiszabott bírságok – akár még jelentős – csökkentése sem. Ugyanis, amint a 2006. évi iránymutatás 35. pontjából következik, a Bizottság kifejezetten fenntartotta a jogot, hogy bírságcsökkentést állapítson meg az érintett vállalkozások fizetési képessége hiányának figyelembevétele érdekében. A bankgarancia-alapítási kötelezettség alóli mentesítés joga tehát nem tagadható meg az ideiglenes intézkedésről határozó bírótól, akinek az alapeljárás időtartamára egyensúlyt kell találnia a kiszabott bírság visszatartó ereje és a szankcionált vállalkozás pénzügyi helyzete között.

[omissis]

80 A fentiekből az következik, hogy – tekintettel a felperesek ténybeli és jogi helyzetét jellemző különleges körülményekre, nevezetesen a kiszabott bírságokat fedező bankgarancia alapításának jelenlegi objektív lehetetlenségére – helyénvaló a felperesek érdekeit a Bizottság által hivatkozott érdekek elé helyezni.

81 Mindazonáltal meg kell jegyezni egyrészről, hogy a *fumus boni iuris* csak a kiszabott bírság csökkentésére irányuló, másodlagos kérelmek tekintetében került megállapításra, és másrészről, hogy a felperesek a 2015. október 28-i, november 18-i és 30-i beadványukban is késznek mutatkoztak a bírságok részletekben történő megfizetésével kapcsolatos kötelezettségvállalásra. E tekintetben emlékeztettek arra, hogy a CCPL-csoportnak a hitelező bankok jóváhagyása alatt álló szerkezetátalakítási terve jelen pillanatban [*bizalmas*] eurót enged a bírságok megfizetésére fordítani. A felperesek ezenkívül kifejezték készségüket – ugyanezen bankok jóváhagyására is figyelemmel – arra vonatkozóan, hogy az említett kifizetésre fordítsák a Refincoopban, az Erzelli Energiában és a Smecben fennálló részesedések tervezett eladásából származó esetleges bevételeket, amelyek elérhetik, sőt meg is haladhatják a [*bizalmas*] eurót.

82 2015. november 30-i beadványukban a felperesek hozzátették, hogy mihelyt a Refincoopban, Erzelli Energiában és a Smecben fennálló részesedések eladása megtörténik, a [*bizalmas*]*-beli* részesedésük lesz az egyetlen eszközük. Annak érdekében, hogy a Bizottság tartózkodjon a megtámadott határozat felperesekkel szembeni végrehajtásától, és hogy fedezni tudják a kiszabott bírságok egészét, a felperesek úgy tervezik, hogy harmadik személyekre ruházzák a [*bizalmas*]*-t*, amelyek mérleg szerinti értéke meghaladja a [*bizalmas*] eurót. Ebben az esetben nem lehet előre látni ezen átruházás időpontját, sem azt, hogy az ebből befolyó bevételeket mikortól lehet a bírságok megfizetésére fordítani. Ezenfelül a felperesek azon lehetősége, hogy a [*bizalmas*]*-t* átruházzák, a hitelező bankok jóváhagyásától függ.

[omissis]

85 Ilyen körülmények között, annak érdekében, hogy figyelembe vegyék az Unió pénzügyi érdekeit és a kiszabott bírságok visszatartó erejét, helyénvaló a kérelmezett mentességet ahhoz a feltételhez kötni, hogy a felperesek:

– háromhavonta rendszeres és részletes információkat szolgáltassanak a Bizottság számára a CCPL-csoport szerkezetátalakítási tervének végrehajtásáról és az e csoport eszközeinek akár e terv végrehajtásával történt, akár e terven „kívüli” eladásából származó bevételekről;

– fizessék meg a Bizottságnak:

– az 5 millió eurót, amint az említett eladásokból keletkező bevétel eléri ezen összeget;

– a Refincoopban, az Erzelli Energiában és a Smecben fennálló részesedéseik tervezett eladásából származó teljes bevételt, amint e bevétel megvalósul.

[omissis]

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK ELNÖKE

a következőképpen határozott:

1) A Törvényszék a felperesek – a Consorzio Cooperative di Produzione e Lavoro SC, a Coopbox group SpA, a Poliemme Srl, a Coopbox Hispania, SL és a Coopbox Eastern s.r.o. – arra történt kötelezését, hogy a velük szemben az EUMSZ 101. cikk és az EGT-Megállapodás 53. cikke alkalmazására vonatkozó eljárásban (AT.39563 – Kiskereskedelmi értékesítésre szolgáló élelmiszer-csomagolás) hozott, 2015. június 24-i C(2015) 4336 végleges bizottsági határozat 2. cikkében kiszabott bírságok azonnali végrehajtásának elkerülése érdekében az Európai Bizottság javára bankgaranciát alapítsanak, a következő feltételekkel függeszti fel:

– **a felperesek a jelen végzés kézbesítésétől számított három hónapon belül, majd pedig az ügy érdemére vonatkozó határozat meghozataláig háromhavonta, továbbá minden olyan esemény bekövetkezésekor, amely a rájuk kiszabott bírságok kifizetésére való jövőbeli képességüket befolyásolhatja, írásban részletes jelentést terjesztenek a Bizottság elé a CCPL-csoport szerkezetátalakítási tervének végrehajtásáról és az e csoport eszközeinek akár e terv végrehajtásával történt, akár e terven „kívüli” eladásából származó bevételekről;**

– **a felperesek a Bizottságnak 5 millió eurót fizetnek, amint az említett eladásokból keletkező bevétel eléri ezen összeget, valamint a Refincoop SpA-ban, az Erzelli Energia Srl-ben és a Smec Srl-ben fennálló részesedéseik tervezett eladásából származó teljes bevételt is befizetik a Bizottságnak, amint e bevétel megvalósul.**

2) A Törvényszék elnöke a költségekről jelenleg nem határoz.

Luxembourg, 2015. december 15.

E. Coulon hivatalvezető M. Jaeger

elnök